

UNITAT DIDÀCTICA
3r CICLE PRIMÀRIA

Maria Beneyto
Cuñat

MARIA BENEYTO CUÑAT

Maria Beneyto Cuñat (València, 1920-2011) és una de les escriptores més importants de la literatura valenciana del segle XX i principis del XXI. Va escriure poesia, contes i novel·les, tant en català com en castellà. La publicació de la novel·la *La dona forta* (1967) va significar un impuls decisiu en la renovació formal i temàtica de la narrativa valenciana de postguerra. Com a poeta evoluciona des d'un realisme que denuncia les injustícies per qüestions de llengua, gènere, classe social o ideologia política fins a una poesia simbolista i experimental.

NELA 25

Què soc, qui soc? Si la meua poesia no ho diu, ho diré jo.
Una dona nascuda a València, plantada a València com un dels
seus arbres —un taronger potser— que, encara que té molts
anys, es nega a envellir.

BENEYTO, MARIA: «Al hilo de la vida. Al hilo de las palabras»,
dins de JATO, MÓNICA: *María Beneyto. El laberinto de la palabra poética*,
Col. «Estudis Universitaris», IAEM, València, 2008. Traducció: Marta Pérez Roig, 2025.

1. Maria Beneyto Cuñat

Maria Beneyto Cuñat va néixer a València l'any 1920 al carrer Moret, molt prop de les torres de Serrans, que era un barri popular en aquells anys.

Sa mare, Dora Cuñat, cosia i brodava per a famílies riques, perquè abans la roba no es comprava a les botigues, sinó que es feia a mida. També brodava roba de la llar, com llençols o tovalloles. El pare de Maria, Vicent Beneyto, treballava a la banca, però li agradava molt escriure teatre, així que va decidir deixar la seua feina i el 1928 marxaren a Madrid, segons conta Maria, a «provar sort i estrenar alguna de les seues obres».

Quan es produí el colp d'estat dels militars contra la II República, l'any 1936, començà el que anomenem Guerra Civil, i la vida de la família es va fer molt difícil. El 1937, quan el govern es trasllada a València, Maria i la seua família tornaren a la ciutat. Per una ferida produïda en un bombardeig, el pare va morir. La mare s'havia quedat sense vista, i Maria, que era molt jove, va haver de fer-se càrrec de la família.

Quan la Guerra Civil es va acabar, l'any 1939, la família Beneyto Cuñat va passar greus dificultats econòmiques i Maria, per a col·laborar en el manteniment de la família, va fer feines de tot tipus, encara que la que més li agradava era la d'escriure cartes per als soldats que estaven fent un servei militar molt llarg i per als presoners que la dictadura havia tancat. Ella escrivia cartes per a mares i familiars, perquè la majoria de la gent en eixe temps no sabia ni llegir ni escriure, era analfabeta.

La sort, però, li canvià l'any 1944 quan l'herència d'un familiar li permet tindre recursos econòmics per a dedicar-se a l'escriptura. Al principi escrivia en castellà, perquè era la llengua que havia après a escola, a Madrid. Però també volia escriure en valencià, i en va aprendre. El seu primer llibre l'edità sa mare perquè volia fer-li un regal a la filla. El poemari es deia *Canción olvidada*, i això passà l'any 1947. El 1952 va escriure el seu primer llibre en valencià, *Altra veu*. No va deixar mai d'escriure. Va guanyar molts premis i va ser una de les escriptores més importants de la nostra literatura. Va morir l'any 2011.

Escrivim

Comprova el que saps i uneix amb fletxes els anys i la informació que els correspon.

1920	La família marxa a Madrid.
1928	Mor el 15 de març.
1936	Acaba la guerra. Inici d'una forta repressió i de l'anomenada «època de postguerra».
1937	Retorn de la família a València, que es converteix en capital de la República.
1938	Edició del primer llibre, <i>Canción olvidada</i> .
1939	Colp d'estat del general Franco al govern legítim de la República. Inici de la Guerra Civil.
1947	Mort del pare, Vicent Beneyto.
2011	Naix Maria Beneyto a València, el 14 de maig.

Llig les frases i marca si són **V (vertaderes)** o **F (falses)**.

- 1.- Maria Beneyto va nèixer a Madrid. ☐ **V** ☐ **F**
- 2.- La seua mare cosia i brodava ☐ **V** ☐ **F**
- 3.- El pare de Maria escrivia teatre. ☐ **V** ☐ **F**
- 4.- Maria no va aprendre mai a escriure en valencià. ☐ **V** ☐ **F**
- 5.- El primer llibre en valencià es deia *Altra veu*. ☐ **V** ☐ **F**

Quina feina li agradava més a Maria quan era jove?

- 1.- Treballar en un banc.
- 2.- Escriure cartes per a soldats i presoners de guerra.
- 3.- Cosir roba.

Organitza les paraules dels títols de cinc obres de l'autora.

- ☐ quatre les Poemes estacions de _____
- ☐ ferit sang de Vidre _____
- ☐ soterrada la tendresa Després de _____
- ☐ món gent que viu al La _____
- ☐ dona La forta _____

Resol la sopa de lletres amb 5 títols de l'autora.

L	Q	R	S	P	E	V	D	Q	B	B	A	R	X
A	I	A	F	A	A	Q	U	X	Q	Z	I	A	Q
L	R	T	L	Q	R	Q	M	X	V	K	W	C	U
T	O	L	I	A	N	O	I	T	O	F	R	I	J
R	D	L	U	X	D	G	V	E	W	S	W	A	O
A	J	E	D	F	Z	O	X	O	T	Z	E	J	F
V	U	S	I	D	W	I	N	U	D	F	S	D	È
E	A	A	F	H	V	D	Y	A	H	W	Q	Q	L
U	J	L	H	R	O	R	M	F	F	F	O	B	I
H	E	A	X	Z	O	C	G	Y	A	O	F	F	A
V	P	I	M	W	W	B	Z	T	Y	D	R	S	2
J	Z	R	R	U	P	S	U	R	B	C	Z	T	5
I	S	E	J	F	K	B	N	D	K	X	Q	S	A
E	L	R	I	U	V	E	C	R	E	S	C	U	T

L'altra veu

El riu ve crescut

Ofèlia 25

La dona forta

Ratlles a l'aire

Escoltem, llegim, parlem

Llegiu el que conta Maria Beneyto:

El col·legi, per cert, no era un lloc de martiri per a mi com ho era per a ells i era on vaig començar a ser escriptora sense saber-ho, perquè era maldestra per als números —continue sent-ho—, però no per a les lletres, estranyes sigles que vaig descobrir com atreta per un imant, crec que més prompte del que és normal en una xiqueta. I així va començar la cosa. Vaig destacar molt prompte en exercicis de redacció i en els concursos de contes que el mateix col·legi propiciava, cosa que entusiasmava el meu pare que escrivia teatre i no tenia més fills amb tendències literàries que jo [...].

Nosaltres érem una família valenciana que després de deu anys de viure a Madrid va tornar a València quan el govern republicà es va traslladar a la nostra ciutat. Allí vam viure la guerra amb grans dificultats, sobretot per a poder atendre la malaltia del meu pare, produïda per un trosset de metralla que va donar origen a una infecció no descoberta a temps, i que va acabar en gangrena que jo curava en estar la meua mare cega de cataractes, sense tampoc una altra assistència mèdica, perquè aquesta estava ocupada amb els hospitals i el front (vull oblidar, sense esmentar-ho, com era d'horrible curar una ferida plena de blaus i que podia, als 13 anys, amb els meus germans en el front de combat, i la meua mare, com ja he dit, cega de cataractes). I encara que fora de nit, llegint —la meua gran passió i el meu únic lenitiu—, i fins i tot escrivint coses que no sabia si eren contes, proses poètiques o ben bé què, encara que la veritat és que encara no havia descobert la poesia. Jo estava anèmica perduda i patia la situació, però resistia. Resistia en part perquè les lletres existien també i, en moments molt escassos, m'acompanyaven, cosa que em permetia evasions, somnis i una certa manera d'enfrontar-me a la vida, com una manera de captar els missatges que algú, alguna cosa, em transmetia. Jo diria ara que sentia la poesia abans de conèixer-la o que els meus xicotets difunts —dos germans que vaig perdre de menuts— em sostenien.

BENEYTO, MARIA: «Al hilo de la vida. Al hilo de las palabras», dins de JATO, MÓNICA: *Maria Beneyto. El laberinto de la palabra poética*, Col. «Estudios Universitarios», IAEM, València, 2008. Traducció: Marta Pérez Roig, 2025.

[Il·lustració de Helga Ambak per a J. BALLESTER: Maria Beneyto, una dona forta, Ed Bromera](#)

Feu un rogle en la classe i parleu sobre el que diu Maria.

- a.- Què se li donava millor a Maria, els números o les lletres?
- b.- A vosaltres, us agrada vindre a escola?
- c.- Què us agrada més de la vostra escola?

d.- Parleu sobre quines d'aquestes coses de l'escola us agraden més.

- ➡ Fer debats, assemblees o tertúlies
- ➡ Fer treballs en grup
- ➡ Aprendre
- ➡ Jugar
- ➡ Llegir
- ➡ Les matemàtiques
- ➡ Parlar amb els amics i les amigues
- ➡ L'esmorzar

Quina assignatura se us dona millor?

A Maria, el que més li agradava de l'escola era escriure contes. Imagina que ets ella i que has de decidir quin tipus de llibres vols escriure, i completa la frase:

Si jo fora escriptor/a...

2. La narradora

La narrativa em domina en èpoques i períodes que jo definiria com a mandats de l'inconscient, a vegades inajornables. Sol succeir-me en moments crucials de la meua vida en què, d'alguna manera, demane auxili al món extern, imaginat o no, quan la soledat és més forta i decisiva. Recórrec aleshores a la companyia d'uns éssers que tal vegada existeixen i estan ací esperant —qui sap on— que els senta, que els traduïska de l'oblit o del no-res (o que, en definitiva, els invente).

BENEYTO, MARIA: «Al hilo de la vida. Al hilo de las palabras», dins de JATO, MÓNICA: María Beneyto. El laberinto de la palabra poética, Col. «Estudis Universitaris», IAEM, València, 2008. Traducció: Marta Pérez Roig, 2025.

Maria Beneyto, com tantes altres persones, va haver de deixar la seua terra i la casa on va nèixer i marxar a un altre lloc. Va canviar el paisatge, les amistats, l'escola i, fins i tot, la llengua. Aquesta experiència va fer que tinguera sempre molta enyorança de la seua infantesa i que en totes les obres que escrivia apareguera eixe tema.

Llegiu aquest fragment d'una de les novel·les de l'autora, *Antiga pàtria*:

L'estiu, per a l'Antonia, era l'època més dura. A més, la germana de son pare la feia matinar moltíssim, i el marit, que era un home de costums **arrelats**, no oblidava de clavar-li algun **calbot** de tant en tant, com quan era menuda. Allò de l'hort, per a Luz, era atipar-se de taronges verdes i agres, gairebé sempre robades; banyar-se a la bassa d'amagat, quan hi havia poca aigua, i baixar al poble alguna vegada, on altres germans del iaio menjaven un peix increïblement salat que per a ella era la **llepolia** més extraordinària. Però millor que les seues curtes estades a Gandia, que van ser poques per la predilecció de la tia —la mare hi cosia tot el temps i l'oncle s'entenia millor amb el xiquet—, la Luz conservava altres fragments de record. Justament el de la vida que feia a València en absència de la mare i del germà.

Les passejades de la tarda per les Alberedetes amb el pare, que caminava lentament amb les mans a l'esquena —ella n'imitava el detall—; les seues converses i la trobada amb altres vianants, sobretot amb el francès: «*Comment ça va?*» «*Ça va très bien, madame la marquise*». I de nit, el meló d'alger, compartit també amb amics del pare, que parlaven de política a la terrassa d'un **correligionari** o a la mateixa casa. Que, per cert, en absència de la mare feia sempre olor de sang amb ceba, el plat preferit de l'Antonieta, els gustos de la qual calia acatar durant aquells dies.

La Luz no recordava gaire més, fora d'aquestes escenes. El riu, a prop de la casa. El carrer estret. Una dona de cabells blancs que venia carabassa torrada i vivia dues cases més enllà. L'escala amb olor d'orina de gat. La porta que s'obria estirant una corda des de dalt... I mai el mar.

Antigua patria. València: Prometeo, 1969; Madrid: Biblioteca El Mundo;
Generalitat Valenciana, 2004.
Trad. Anna Gascon

Trebal·leu en grups de dues o tres persones, de manera que entre totes i tots poseu en comú el que sabeu. Si desconeixeu alguna cosa, no hi ha problema, pregunteu a la mestra o al mestre.

Parlem-ne

- ➡ Us ha resultat senzill entendre el fragment? Per què?
- ➡ Al fragment, la narradora parla de dos personatges, com es diuen? Totes dues recorden coses diferents d'un mateix temps. Per què penseu que ocorre això?
- ➡ Per què penseu que Llum no recorda mai el mar?
- ➡ Penseu que es pot viure sense records? Creieu que són importants? Organitzeu, amb l'ajuda del mestre o de la mestra, un torn de paraula en què cada persona conte un record de l'estiu.

Poseu-vos el davantal:

- Heu menjat alguna vegada carabassa torrada?
- I sang amb ceba?
- Com és possible que un peix salat siga una llepolia?
- Descriviu l'olor d'un dels menjars que més us agraden.

Escrivim

? Quin significat correspon a cadascuna d'aquestes paraules del text? Busca-les al diccionari, si és necessari. Col·loca-les amb el seu sinònim i busca'n tu un altre més. Segur que en saps més d'un!

persistent, carxot, llaminadura, camarada

CALBOT	CORRELIGIONARI	LLEPOLIA	ARRELAT

Ordena la seqüència dels records de Luz segons apareixen en el text. El primer no cal, serveix de model!

1	Atipar-se de taronges verdes i agres
	Trobada amb altres vianants
	Una dona de cabells blancs que venia carabassa torrada
	Converses amb el pare
	Les passejades de la vesprada per les Alberedetes amb el pare

En quin temps verbal està escrit?

I quina forma temporal hi predomina? Encercla-la.

Present

Imperfet d'indicatiu

Pretèrit perfet simple

Futur

Subratlla els verbs d'aquest fragment. En quin temps verbal està escrit?

La Luz no recordava gaire més, fora d'aquestes escenes. El riu, a prop de la casa. El carrer estret. Una dona de cabells blancs que venia carabassa torrada i vivia dues cases més enllà. L'escala amb olor d'orina de gat. La porta que s'obria estirant una corda des de dalt... I mai el mar.

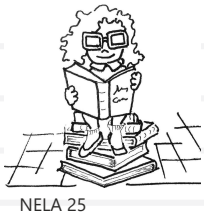
Reescriu el fragment en present o en futur i torna a llegir-lo. Observes alguna diferència?

Escriu un record: redacta a la llibreta un record d'estiu o d'un altre moment de la teua vida que penses que seria bonic de conservar. També pots inventar-te'n un, com un desig. Pots inspirar-te en el text o «anar per lliure».

Tria un dels records del text (*la bassa, el menjar del poble, el meló d'alger a la nit...*) o algun record teu i fes-ne un dibuix

3. La poeta

«En la poesia, és cert, visc com el peix o l'ocell viuen en el seu element, i és difícil que no veja poesia en quasi tot el que m'envolta».

L'enyor per la terra també hi és present, en la poesia de Maria Beneyto Cuñat.

Cesc Roca, 2025

València de la meua llum, València
unida dolçament als mots que no existeixen,
per tal que el meu callar siga absolut
i el córrer de la sang meua només
lligue així el nostre llaç a la tendresa!

https://www.saldonar.com/documents/lilibres/maq_maria-beneyto_web.pdf

Artur Ballester, 1936

Llegiu aquests fragments:

UN DELS MOTIUS

El carrer on vaig nàixer és estret per al vent,
per al sol i la lluna, per al pas de la gent.
Els balcons allí tenen tot l'any la roba estesa,
i molt prop, invisible, la meua greu tendresa.
En un forat fosquíssim d'aquell carrer sens llum,
la claror posà un raig per a fer-me **besllum**.
¿Com s'acostà la vida als meus ulls? ¿Amb quins passos?
¿Quines coses prendrien, diminuts, els meus braços?
Els records són gris-cendra. La paret, els gemecs,
i els meus germans, niuada, amb els **feréstecs** becs.
[...]
Cresquí estrangera i pobra dins mi, feta record
d'aires i boscs fosquíssims, enfonsats al meu nord.

Fragment *Ratlles a l'aire*.

València: Torre, 1956

https://www.apuntsdellengua.es/principiant/a2/un-motius_140_1570044.html

[Carrer de Moret, 2025](#)

SIRENA

Ara vinc a la mar, junt al misteri.
Ara que ja és la platja nua i tendra
meua només, sense terrestres passos.
(La mar reconeixent-me com a filla...)

Dient mar a la mar, jo li dic mare
sense llavis ni veu, i estenc els braços
a l'aire fronterer en el silenci
del món que ja no és meu, **clos** al deliri.
[...]

Soc criatura d'aigua en l'**enyorança**
i a penes tinc de mar els ulls i els somnis.
Germanes mudes ja sota les ones,
¿soc sola ací, sola en la mar per sempre...?

Fragment

Ratlles a l'aire.

València: Torre, 1956

<http://treballemlapoesia.blogspot.com/2014/03/maria-beneyto.html>

TERRA

Òrfena de la mar, vaig créixer, i ara
massa humida la **rel**,
jo no tinc ulls ni mans, i cride
amb veu desconeguda
que no és meua.
He vist els **ratpenats**
penant capvespres
i he recordat banderes llegendàries,
mentre esclata la traca tot arreu
proclamant les raons
que tenim per ésser.

Fragment

Vidre ferit de sang.

Gandia: Ajuntament de Gandia, 1977

<https://poeteca.cat/ca/poema/5343>

Parlem-ne

Feu un rogle en la classe i parleu sobre els poemes.

- Quin dels tres fragments us agrada més? Per què? Si us ve de gust, podeu llegir-los complets seguint els enllaços.
- En els poemes identifiquem tres espais: el carrer, la mar i el que titula **Terra**. Tots tres esdevenen com uns espais simbòlics. Què penseu que simbolitza el carrer? I la mar? Què simbolitzen les banderes i la traca?
- Com ja sabeu, l'enyor és una de les constants en la literatura de Maria Beneyto. Si vosaltres haguéreu de marxar de casa vostra, penseu que enyoraríeu el que deixeu?
- Potser vosaltres veniu d'una altra terra, d'un altre poble o d'un altre país... Què és el que més trobeu a faltar?

Jugueu amb el text

★ De manera individual o en petits grups llegiu els poemes...:

<i>amb tendresa</i> 	<i>com una sirena</i> 	<i>cridant, amb veu desconeguda</i> 	<i>mentre esteneu la roba en un balcó</i> 	<i>en un carrer amb molta gent</i>
--	--	--	---	---

Versos en espill

- Organitzeu-vos en classe per parelles i repartiu una estrofa diferent a cada parella.
- Llegiu individualment l'estrofa que us correspon. Podeu assajar-ne la lectura en veu alta sense alçar massa la veu fins que tingueu memoritzada l'estrofa. Jugueu, si us ve de gust, amb la veu i l'entonació, amb les emocions.
- En parella, una persona **(A)** recita i l'altra **(B)** s'hi situa enfront. Al mateix temps que recita, **A** realitza accions que tinguen a veure amb el que està dient i **B**, com una imatge d'espill, imitarà les accions i els gestos d'**A**. Quan acabeu, intercanvieu-vos els rols.

- A partir d'ací podeu seguir jugant i afegir complicació al joc: canviar un espill per a ser l'ombra —i situar-vos-hi darrere—, cantar la cançó i crear una coreografia...

Escrivim

Quin significat correspon a cadascuna de les paraules?

Enyorança:

- ☐ Cansament.
- ☐ Elevació natural del terreny, alta i amb pendent.
- ☐ Sentiment de tristor o dolor per l'absència o la pèrdua d'alguna cosa o persona.

Besllum:

- ☐ Energia elèctrica.
- ☐ Aparell que serveix per a fer llum.
- ☐ Claror que deixa passar un cos translúcid.

Rel:

- ☐ Conjunt de pedretes que es desprenen de les roques.
- ☐ Vent fluix.
- ☐ Arrel. Òrgan de les plantes superiors, generalment subterrani, i que té com a funcions fixar la planta al sòl i absorbir l'aigua i altres substàncies nutrients.

Ratpenat:

- ☐ Mamífer insectívor nocturn, que passa el dia penjat cap per avall per mitjà de les arpes de les extremitats posteriors, ocult en coves, porxes o altres llocs arrecerats i foscos.
- ☐ Mamífer rosegador (*Rattus sp*), de cap menut, morro punxegut, orelles teses, cos gros, potes curtes i cua prima.
- ☐ Escarpament rocós de pendent pronunciat situat en el litoral.

Si hi ha paraules que no coneixeu, busqueu-les al diccionari i copieu-les al quadern.

D'aquestes tres definicions que el [Diccionari de l'AVL](#) fa de la paraula feréstec, quina seria l'accepció adequada al context del poema

1. adj. Que és (un animal) salvatge, que no està.
2. adj. Que és (una persona) intractable, esquerpa.
Era un home solitari i feréstec que no tenia tracte amb ningú.
3. adj. Que fa feredat.

Feu un repàs de mètrica i marqueu la resposta correcta.

	TERRA	SIRENA	UN DELS MOTIUS
Quantes estrofes té cada fragment?			
Segons la rima , els versos són:	. Assonants . Consonants . Apariats . Lliures	. Assonants . Consonants . Apariats . Lliures	. Assonants . Consonants . Apariats . Lliures
Segons la quantitat de síl·labes , la majoria de versos del poema són:	. Art major . Art menor	. Art major . Art menor	. Art major . Art menor

Tria, d'un dels tres poemes, un o dos versos que t'hagen agradat. Explica per què.

El vers/Els versos que més m'ha agradat/m'han agradat és/són

del poema Terra/Sirena/Un dels motius, perquè

«Els records són gris-cendra».

La poesia de Maria Beneyto està plena d'imatges de colors i sensacions. Tria el vers que més t'agradi i fes-ne una il·lustració. Amb totes les il·lustracions de la classe feu un mural que podeu titular «El carrer, la mar i el poble», o com decidiu entre totes i tots.

El llenguatge poètic

El llenguatge poètic es caracteritza per utilitzar recursos, jocs amb les paraules que serveixen per a transmetre d'una manera més lliure els sentiments o la percepció d'una realitat. Les paraules no sempre tenen significats literals, el significat de cada paraula varia segons la situació en què s'empra. És a dir, les paraules deixen el seu significat habitual (per exemple: gris-cendra és un color entre el negre i el blanc) per a significar la tristesa en el vers «els records són gris-cendra». Aquests recursos reben el nom de figures.

Un **símbol en poesia** és una paraula, objecte, imatge o element que, a més del seu significat literal, representa una **idea més profunda, abstracta o universal**. Una mena de «clau secreta» que utilitza el o la poeta i que diu una cosa concreta però que vol expressar-ne una altra de més gran o amagada.

Reorganitza els espais de cada poema amb el seu significat simbòlic.

	Espai del poema	Espai simbòlic
Un dels motius	el carrer	la pèrdua («òrfena») i la identitat col·lectiva (poble, país)
Sirena	el poble	la infància, les arrels, els records
Terra	la mar	la mar com a mare, identitat i misteri

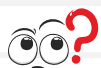
Juga amb els versos, i crea noves imatges poètiques.

Els records són gris-cendra	<i>Els records són un dia de pluja</i>
Els records són...	

Feu un repàs a algunes figures poètiques i identifiqueu els versos que us proposem:

«La claror posà un raig per a fer-me besllum»
 «¿Com s'acostà la vida als meus ulls? ¿Amb quins passos?»
 «Els records són gris-cendra»
 «La mar reconeixent-me com a filla»
 «És estret per al vent, per al sol i la lluna»

Personificació	Assignació de qualitats humanes a elements inanimats: «el vent em parla a l'orella».	
Metàfora	Substitució d'una paraula per una altra que designa una cosa semblant. Comparació sense nexa: «ets una	
Pregunta retòrica	Formulació d'una pregunta quan no s'espera cap resposta	
Hipèrbole	Deformació de la realitat per mitjà d'expressions exagerades: «ha vingut tot el món a veure el partit».	

Inventa una **pregunta retòrica** sobre la teua vida, com fa la poeta. Després, llegiu totes les preguntes en veu alta i construïeu un poema col·lectiu. Quin títol li posaríeu?

Convertiu-vos en poetes i treballeu en grup o per parelles.

- ➡ Trieu un tema comú: l'amor, la mar, l'avorriment...
- ➡ Repartiu-vos un recurs poètic a cada grup, dels que heu treballat i d'altres que ja en sabeu: metàfora, comparació, personificació...
- ➡ Cada grup heu d'escriure **un vers inventat** amb aquell recurs.
- ➡ Doneu-vos un temps limitat.
- ➡ Llegiu tots els versos seguits per crear un **nou poema col·lectiu**.

Podeu repetir el joc tantes vegades com vulgueu, fer-lo més ràpid, que tinga alguna paraula concreta cada vers, o fer els versos sense tema comú i mirar d'ajuntar-los a veure què ix. Som-hi?

A banda de l'enyor, pensa si hi ha altres temes en els poemes, i escriu de manera breu quins poden ser els més importants.

Poseu en comú a classe els resultats. Recordeu que una de les coses més interessants que té la poesia és la seua capacitat de generar diferents lectures i, per tant, la majoria de les respostes poden ser possibles sempre que s'argumenten o es justifiquen amb elements del text.

Aprofiteu el moment de debat comú per comparar els tres textos. Trobeu que tenen coses en comú o no cap?

Inves-**tic**-a:

Busqueu en internet altres poemes d'altres autors i autores de la mateixa època i compareu-los. Quina temàtica hi predomina? Hi ha semblances en la manera d'escriure?

Pensem-hi

Migracions

Vivim en un món en el qual les persones van i venen d'un país/territori/poble a un altre. Les raons són diverses: algunes vegades ho fan per gust, pel plaer de conèixer altres països, per a estudiar... Altres vegades viatgen per necessitat, per a millorar les seues condicions de vida. Són les persones que viuen en zones de conflicte bèl·lic o on hi ha molta pobresa. Les persones que es desplacen per necessitat són persones migrants. Viatjar d'un lloc a un altre per a millorar les condicions de vida és un **dret humà**.

- ➡ Busqueu informació sobre les raons majoritàries dels desplaçaments actuals: quins són els llocs d'origen i d'arribada preferents? Quines edats? Com es desplacen?
- ➡ Presenteu el resultat del vostre treball a la resta de classes, de manera oral amb un suport visual (cartolina amb fotos) o amb una presentació en *power point*.

Creem

- En parelles o en grups de tres
- Hi ha molta gent prop de nosaltres que coneixem que no viu on va nèixer. Potser la nostra família prové d'un altre lloc, o la família d'algunes de les nostres amistats. Trieu algú amb qui tingueu confiança i feu-li una petita entrevista. Es tracta d'una **entrevista personal**, que té com a objectiu conèixer aspectes de la personalitat de la persona entrevistada i que podeu gravar amb el seu permís.
- Després, escriviu un text tot seguint aquest guió:

- 1.- Presenta la persona.
- 2.- Digues alguna cosa del país d'on ha vingut o del país on ha anat (segons siga immigrant o emigrant).
- 3.- Per què va canviar de país? Per qüestions econòmiques, amoroses, d'estudis? Alguna altra?
- 4.- Explica quines coses enyora del país que va deixar i quines coses li agraden del país que la va rebre.
- 5.- Altres qüestions que trobes interessants.

I clar, podeu posar en pràctica el que heu treballat sobre el llenguatge poètic i escriure un poema en el qual expresseu les emocions que han compartit amb vosaltres les persones entrevistades.

Amb totes les entrevistes o escrits, organitzeu una exposició amb fotografies i poemes que podeu acompanyar amb una taula rodona en la qual algunes de les persones entrevistades expliquen les seues experiències i reciten els vostres poemes.

NELA 25

"Perquè soc valenciana, senzillament. I perquè "sent" la meua terra. Puc assegurar-te que, si la meua formació exclusivament castellana no fera un esforç tan gran, d'aquest acte d'amor que és escriure la nostra llengua, jo no seria bilingüe."

Entrevista Joan Fuster a Maria Beneyto.
Fons Joan Fuster Biblioteca de Catalunya

Per acabar

- ➡ Per acabar, prepareu una acció conjunta que us permeta compartir el que heu après en aquesta unitat sobre Maria Beneyto.

WEBS DE CONSULTA:

AVL: <https://www.avl.gva.es/escriptors-de-lany/maria-beneyto/>

AELC: <https://www.escriptors.cat/autors/beneytom>

1. Una exposició amb les il·lustracions i els poemes o textos que heu escrit.
2. Una presentació digital sobre la vida i l'obra de Maria Beneyto.
3. Crear un [relat digital](#) o un [videolít](#).
4. Un recital amb els poemes que més us agraden. També amb els que heu escrit vosaltres. Podeu fer una mena de diàleg entre un poema d'ella i un de vostre. Com a exemple, us proposem que escolteu la poeta i periodista Susanna Lliberós en el seu pòdcast [Per versar-te la boca](#).

”
**US ANIMEU A CREAR
UN PÒDCAST?**
”

“Foto portada cedida per l'Espai Joan Fuster”

Unitat didàctica: Anna Gascon Peña

Maquetació: GZ-disseny

ACPV - CARRER DE SANT FERRAN,12 - VALÈNCIA 46001 - TEL.96 315 77 99 - WWW.ACPV.CAT